

ORSZÁGOS RENDŐRFŐKAPITÁNY

1139 Budapest, Teve u. 4-6.
1903 Budapest, Pf.: 314/15.
Tel: (06-1) 443-5573 Fax: (06-1) 443-5733
IRM: 33-104, 33-140 IRM Fax: 33-133
E-mail: orfkvezeto@orfk.police.hu

Szám: 42212/ /2008. RP.

**Tárgy: alapvető jogot sértő
rendőri intézkedés
elleni panasz elbírálása**

HATÁROZAT

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. tv. (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdésében biztosított jogkörömnél fogva, a panasz tárgyában folytatott eljárás során – figyelemmel a Rtv. 93/A. § (7) bekezdésére, továbbá a Független Rendészeti Panasztestület 72/2009. (III. 25.) számú állásfoglalásának megállapításaira – a panaszt

elutasítom.

A határozat ellen a Rtv. 93/A. § (9) bekezdése alapján – figyelemmel a Közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 100. § (1) bekezdésére és (2) bekezdésére, valamint a 109. § (3) bekezdésére – fellebbezésnek helye nincs, annak felülvizsgálata közvetlenül kérhető a bíróságtól. A keresetlevelet a jelen határozat közlésétől számított harminc napon belül lehet benyújtani a Fővárosi Bírósághoz a Ket. 109. § (1) bekezdése, valamint a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 326. § (7) bekezdése alapján.

A határozatot kapják:

- 1) Panaszos
- 2) Független Rendészeti Panasztestület
- 3) Csongrád Megyei Rendőr-főkapitányság vezetője (tájékoztatásul)
- 4) Szegedi Rendőrkapitányság vezetője (tájékoztatásul)
- 5) Irattár

INDOKOLÁS

I.

A panaszos – a Szegedi Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztályán 2008. december 06-án 03.08 órától 03.28 óráig készült meghallgatási jegyzőkönyv, valamint az azt kiegészítő nyilatkozat alapján – panaszát az alábbiak szerint adta elő.

Szegeden, 2008. december 05-én, körülbelül éjfélkor a panaszos kerékpáron közlekedett, amikor ismeretlen rendőrök állították meg, akik többszöri felszólítása ellenére sem azonosították magukat, valamint nem közölték vele az intézkedés okát és célját. Ezt követően a rendőrök igazoltatni próbálták, de mivel nem voltak nála az iratai, ezért az általa közölt adatokat rádión keresztül egyeztetve ellenőrizték le. A panaszos – aki állítása szerint végig teljes mértékben együttműködő volt – közölte, hogy a rendőrök kérése ellenére nem hajlandó megfordítani a kerékpárját abból a célból, hogy megnézhessék az alvázszaámot, mivel nem akarja annak nyergét beletenni a sárba, de a rendőrök megtehetik ezt, ha akarják. A járőrök ettől elálltak, és rövid idő múlva – minősíthetetlen stílusban elkészönve tőle – elengedték a panaszost.

A panaszos ezek után újra felszállt a kerékpárjára, de pár méter megtétele után a járőrök rendőrautóval eléváltak, ezért megállt. A gépkocsiból kiszálló rendőrök felszólították, hogy álljon az autóhoz, mert megbilincselik, majd a panaszos önként maga mögött tartott kezeit hátrabilincselve előállították a Szegedi Rendőrkapitányságra, ahol ruházatát átvizsgálták. A kapitányságon a panaszos többször is kérte, hogy a rendőrök azonosítsák magukat, de erre nem voltak hajlandóak.

Az összesen körülbelül 3 órán keresztül tartó fogva tartása alatt kétszer vettek tőle vért, de a panaszos szerint ennek során – kérése ellenére – sem a karját, sem a tüt nem fertőtlenítették, így kitevéve őt a fertőzés veszélyének.

A panaszos ezen túl sérelmezte a rendőrök által vele szemben használt hangnemet, valamint azt, hogy az előállító helyiségben tartózkodása alatt két ismeretlen személy – összekeverve őt valakivel – a rácsokon kívülről számon kérte rajta, hogy mit csinált az autójukkal.

Mivel a panaszos véleménye szerint az eljárás során kezdettől fogva maximálisan együttműködött a hatósággal, ezért a vele szemben foganatosított intézkedéseket mind a kényszerítő eszköz alkalmazása, mind az előállítás tekintetében aránytalannak tartja és sérelmezi, hogy sem az intézkedő rendőrök személyéről, sem az eljárás okáról – az általa elkövetett bűncselekményről vagy szabálysértésről – semmiféle tájékoztatást nem kapott. Mindemellett az előállítás során történt vérvételt fertőzésveszélyesnek minősítette.

A panaszos kérte, hogy ügyét a Független Rendészeti Panasztestület vizsgálja ki.

II.

A Csongrád Megyei Rendőr-főkapitányság által rendelkezésre bocsátott dokumentumok alapján a tényállás az alábbiak szerint állapítható meg.

2008. december 05-én, 23.55 órakor a rendőrök Szegeden közlekedésrendészeti ellenőrzés keretében igazoltatás¹ alá vonták a panaszost, aki egy elől és hátul is kivilágítatlan kerékpárral közlekedett úgy, hogy egyik kezével sem fogta annak kormányát. Az intézkedés során az egyik járőr megkérte a panaszost, hogy keressék meg a kerékpárján lévő alvázszámot², de a panaszos erre nem volt hajlandó, és közölte a rendőrrel, hogy nézze meg ő. A rendőrök többször is megkérték, hogy működjön együtt, de ennek a panaszos nem tett eleget. Majd felszólították, hogy az intézkedés befejezését követően ne üljön fel ismét a kerékpárra, azt csak tolja, különben előállítják a szabálysértés tovább folytatása miatt. Ezután a panaszos trágár szavakkal elköszönt a szolgálati gépkocsi felé induló rendőröktől, majd felült a kerékpárra, és tovább indult.

Ezt látva a járőrök a panaszos után mentek, megállították, majd kezeit hátrabilincselve³, kerékpárját pedig a szolgálati gépkocsi csomagtartójába helyezve előállították⁴ a Szegedi Rendőrkapitányságra. A bilincs alkalmazására 2008. december 06-án 00.05 órától 00.10 óráig került sor, melynek során a panaszosnak sérülése, illetve anyagi kára nem keletkezett.

Mivel az út során a panaszos lehelete érezhetően alkoholszagú volt, ezért megkérdezték tőle, hogy fogyasztott-e szeszes italt, de ennek tényét ő nem ismerte el, míg arra a további kérdésre, hogy hajlandó-e alkoholszondát megfújni, igennel felelt.

¹ A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 29. § (1) bekezdése alapján:

„(1) A rendőr a feladata ellátása során igazoltathatja azt, akinek a személyazonosságát a közrend, a közbiztonság védelme érdekében, bűnmegelőzési vagy bűnüldözési célból, a tartózkodása jogszerűségének megállapítása céljából, közlekedésrendészeti ellenőrzés során, továbbá az igazoltatott vagy más természetes, illetve jogi személy és egyéb szervezet jogainak védelme érdekében kell megállapítani.”

² A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 44. § (1) bekezdésének b) pontja alapján:

„A rendőr az e törvényben és a külön jogszabályban meghatározott közlekedésrendészeti feladatának ellátása során (...)

b) a közlekedési rendszabályok megtartását, a járműhasználat szabályszerűségét, az okmányokra és a felszerelésekre vonatkozó előírások megtartását, a jármű birtoklásának jogszerűségét, az üzemenben tartó, illetőleg a használó személyazonosító adatait, a jármű közlekedésbiztonsági állapotát és adatait a forgalomban és a telephelyen - a jogszabályban meghatározottak alapján - ellenőrizheti;(...)”

³ A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 48. §-ának c) pontja alapján:

„A rendőr bilincset alkalmazhat a személyi szabadságában korlátozni kívánt vagy korlátozott személy c) szökésének megakadályozására, (...)”

A Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 62/2007. (XII.23.) IRM rendelet 60. § (4) bekezdésének b) pontja alapján:

„A bilincselés módjai(...)

b) kezek előre, illetve hátra bilincselése, (...)”

A Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 62/2007. (XII.23.) IRM rendelet 60. § (6) bekezdésének a) pontja alapján:

„A bilincselés módját az intézkedő rendőr az adott körülmények között a legcélrányosabban választja meg azzal, hogy:

a) a kezek hátra bilincselése akkor célszerű, ha a bilincs alkalmazására testi kényszer útján kerül sor, vagy alapos okkal tartani lehet rendőr elleni támadásától, illetve szökéstől, (...)”

⁴ A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 33. §. (2) bekezdésének a) és c) pontja, valamint f) pontjának első fordulata alapján:

„(2) A rendőr a hatóság vagy az illetékes szerv elé állíthatja azt,

a) aki a rendőr felszólítására nem tudja magát hitelt érdemlően igazolni, vagy az igazolást megtagadja;

c) akitől bűncselekmény gyanúja vagy szabálysértés bizonyítása érdekében vizeletvétel vagy véralkoholvizsgálat céljából vérvétel, valamint műtétnek nem minősülő módon egyéb mintavétel szükséges;

f) aki a szabálysértést az abbahagyásra irányuló felszólítás után is folytatja, (...)”

A Rendőrkapitányságra beérve megtörtént a panaszos ruházatának átvizsgálása⁵, majd többször is megkérték, hogy fújjon meg Spiratest alkoholszondát, amire nem volt hajlandó, és kijelentette, hogy a vérvételhez sem járul hozzá. Az ügyeletes orvos ezt követően két alkalommal – 00.55 órakor, majd 01.30 órakor – vért vett a panaszostól. Az első vérvétel eredménye 0,74 ezrelék, míg a másodiké – melyre azért volt szükség, mivel a panaszos nem volt hajlandó vizeletet adni – 0,54 ezrelék volt. Az orvosszakértői vélemény alapján a cselekmény idején a panaszos véralkohol értéke bizonyosan nem haladta meg az enyhe alkoholos befolyásoltság mértékét (legfeljebb 0,9 ezrelék körüli érték lehetett), de lehetséges, hogy az első vérvételkor mért értékkel körülbelül megegyező, vagy annál alacsonyabb volt.

A panaszos személyi szabadságát korlátozó intézkedés foganatosítására 2008. december 06. nap 00.10 órától került sor, ugyanakkor az erről kiállított igazoláson – melyet a panaszos nem vett át, de azon jelezte, hogy az intézkedés miatt panasszal kíván élni – nem tüntették fel az előállítás befejezésének időpontját. Az erre vonatkozó jelentés-kiegészítés szerint a panaszról szóló jegyzőkönyv 2008. december 06-án, 03.28 órakor történt lezárását követően – mivel az előállítás oka megszűnt – a panaszost szabadon bocsátották.

Az intézkedő rendőrök által tett feljelentés alapján a 2009. január 14-én kelt, 281/6519/2008/szabs. számú határozatban 40.000 Ft összegű pénzbírságot szabott ki a szabálysértési hatóság a panaszossal szemben, jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség⁶, valamint közúti közlekedési szabályok kisebb fokú megsértése⁷ szabálysértésének elkövetése miatt, tekintettel arra, hogy a panaszos cselekménye a közúti közlekedés szabályairól szóló 1/1975. (II.5.) KPM-BM együttes rendelet (a továbbiakban: KRESZ) 4. § (1) bekezdésének c) pontjában⁸, 54. § (6) bekezdésében⁹, valamint 54. § (7) bekezdésének b) pontjában¹⁰ előírt szabályokat megszegte. A panaszos a határozat ellen –

⁵A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 31. § (1) bekezdése alapján:

„Akivel szemben személyi szabadságot korlátozó intézkedést foganatosítanak, annak ruházatát a rendőr a támadásra vagy az önvészély okozására alkalmas tárgy elvétele végett, előzetes figyelmeztetés után átvizsgálhatja.”

⁶ Az Egyes szabálysértésekről szóló 218/1999. (XII.28.) Korm. rendelet 40/A. § (1) bekezdése szerint:

„Aki a rendvédelmi szerv hivatásos állományú tagja jogszerű intézkedésének nem engedelmeskedik, ötvenezer forintig terjedő pénzbírsággal sújtható.”

⁷ Egyes szabálysértésekről szóló 218/1999. (XII.28.) Korm. rendelet 54. § (1) bekezdése szerint:

„Aki a közúti közlekedés szabályairól szóló 1/1975. (II. 5.) KPM-BM együttes rendelet (a továbbiakban: KRESZ) 51. §-ában meghatározott rendelkezés megsértése kivételével a közúti közlekedés szabályait megszegi, ha a 42-51. § szerinti szabálysértés nem valósul meg, harmincezer forintig terjedő pénzbírsággal sújtható.”

⁸ A közúti közlekedés szabályairól szóló 1/1975. (II.5.) KPM-BM együttes rendelet 4. § (1) bekezdésének c) pontja szerint:

„Járművet az vezethet, aki (...)

c) a vezetési képességre hátrányosan ható szer befolyása alatt nem áll, és szervezetében nincs szeszes ital fogyasztásából származó alkohol.(...)”

⁹ A közúti közlekedés szabályairól szóló 1/1975. (II.5.) KPM-BM együttes rendelet 54. § (6) bekezdése szerint:

„A kerékpárt éjszaka és korlátozott látási viszonyok között a külön jogszabályban meghatározott lámpákkal kell kivilágítani és a kerékpárt hajtó személynek - lakott területen kívül - fényvisszaverő mellényt (ruházatot) kell viselnie.”

¹⁰A közúti közlekedés szabályairól szóló 1/1975. (II.5.) KPM-BM együttes rendelet 54. § (7) bekezdésének b) pontja szerint:

„Tilos (...)

b) elengedett kormányval kerékpározni;(...)”

amely így 2009. február 07-én jogerőre emelkedett – kifogással nem élt, a szabálysértési bírság összegét pedig befizette.

A rendőri jelentés megjegyzi, hogy a panaszos már az intézkedés megkezdésekor „flegma, nemtörődöm magatartást” tanúsított. Többször elkérte a rendőrök jelvéyszámát, illetve nem volt hajlandó semmilyen szinten együttműködni. A vérvétel során hangoztatta, hogy nem hajlandó vért adni, és azt kérte, hogy kényszerítéssel vegyen tőle vért az orvos, a kényszerítésnek azonban nem állt ellen. Az orvos munkáját végig kritizálta, továbbá közölte a rendőrökkel, hogy ő újságíró, és végig akarja csinálni az eljárást, mivel „a munkájával jár, hogy kíváncsi”, és utalt rá, hogy ennek az eljárásnak lesznek következményei. Semmilyen papírt nem volt hajlandó aláírni, minden kérdésre megtagadta a választ, az egész eljárás során passzív ellenállást tanúsított.

Az intézkedésnél végig jelen volt egy polgárőr.

III.

Döntésem meghozatala során figyelembe vettem a panaszt, annak kiegészítését, a Független Rendészeti Panasztestületnek a panasz kapcsán hozott állásfoglalását, a kapcsolódó jogszabályokat, valamint a Szegedi Rendőrkapitányságon az ügyben keletkezett dokumentumokat.

Megállapítom, hogy a fentebb hivatkozott jogszabályhelyek alapján mind a panaszos igazoltatása, mind vele szemben kényszerítő eszköz alkalmazása jogszerű és szakszerű volt, valamint megfelelt a Rtv. 15. §-ának (1) és (2) bekezdésében foglalt arányosság követelményének¹¹. A bilincs használatára a jelentés szerint mindössze 5 percig, azaz csak a legszükségesebb ideig került sor.

A panaszos személyi szabadságának korlátozása – ahogyan arra a Független Rendészeti Panasztestület is rámutatott – indokolt volt, jogszerűen történt, és megfelelt az arányosság követelményének, de nem minősíthető teljes mértékben szakszerűnek, mivel az erről szóló igazoláson nem lett feltüntetve az előállítás tartamának befejező időpontja¹². A Panasztestület ezzel kapcsolatban kihangsúlyozta: *”Az alakiságok megtartása fontos garanciális követelmény, az arra vonatkozó kötelezettség minden esetben fennáll, amely alól nincs jogszabályban rögzített kivételt biztosító rendelkezés sem. Ezen előírás megsértésével sérült a panaszosnak... a tisztességes eljáráshoz való joga.”* Ezzel egyetértek, ugyanakkor kiemelem, hogy az előállítás időtartama – a panaszos elmondása szerint is – jóval a törvényben maximálisan meghatározott 8 óra alatt volt, és csak a foganatosított intézkedések elvégzéséhez szükséges ideig tartott, így a panasztot valós érdeksérelem nem érte. Egyébiránt a panasz erre a körülményre nem vonatkozott. A hiányzó adat rögzítése, valamint a mulasztással kapcsolatban szükséges intézkedések megtétele megtörtént, a jövőbeni hasonló esetek elkerülése érdekében.

¹¹ A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 15. §-a alapján: *„(1) A rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával.*

(2) Több lehetséges és alkalmas rendőri intézkedés, illetőleg kényszerítő eszköz közül azt kell választani, amely az eredményesség biztosítása mellett az intézkedéssel érintettre a legkisebb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással jár.”

¹² A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 33. § (4) bekezdése alapján:

„Az előállítottat szóban vagy írásban az előállítás okáról tájékoztatni kell, és az előállítás időtartamáról részére igazolást kell kiállítani.”

Nem megalapozott a panaszos azon állítása, mely szerint az eljárásról, illetve annak módjáról semmilyen tájékoztatást nem kapott. Mivel az erről szóló jelentés tartalma alapján az igazoltatást végző rendőrök felszólították a panaszost arra, hogy az intézkedés befejezését követően tolja a kerékpárt, mert ellenkező esetben elő fogják állítani a szabálysértés tovább folytatása miatt, így a panaszost ezt megelőzően tájékoztatniuk kellett arról a szabálysértésről is, amelyre visszautaltak, és amely az intézkedés alapjául szolgált. Másrészt a panaszosnak – mint a közúti közlekedésben résztvevőnek – a KRESZ szabályait ismernie kell, így tisztában kellett lennie azzal, hogy az adott napszakban kivilágítatlan kerékpárral közlekedni szabálytalan. A személyes szabadság korlátozásáról szóló igazoláson tett panasz kivizsgálásáról készült jelentés pedig megállapította, hogy a panaszos az előállítás során egyaránt megkapta a jogorvoslati jogairól, valamint az előállítás okáról és várható időtartamáról szóló tájékoztatást is.

A panasznak az a része, amely az orvosi vérvételre vonatkozik, ezen eljárás keretében nem vizsgálható. A Rendőrségnek nincs hatásköre annak elbírálására, hogy az orvos eleget tett-e tevékenysége szakmai szabályainak, ezért a panaszt további intézkedések végett továbbítottam a Magyar Orvosi Kamara Országos Etikai Bizottsága részére.

A fentiek alapján a rendelkező részben foglaltak szerint határoztam.

IV.

A Független Rendészeti Panasztestület a panaszt megvizsgálta, és megállapította, hogy a rendőri intézkedések sértették a panaszos személyi szabadsághoz, személyi integritáshoz és tisztességes eljáráshoz való jogát.

A Független Rendészeti Panasztestület állásfoglalásában foglaltakkal az alábbiak miatt nem értek egyet.

a) „A panaszos sérelmezte, hogy a vele szemben intézkedő rendőrök (...) a panaszos többszöri kérésére nem azonosították magukat sem az igazoltatás során, sem pedig később a rendőrségi épületben. A rendőr szolgálati fellépésére és azonosítására vonatkozó rendelkezések célja, hogy a rendőri intézkedések, eljárások során minden esetben kétséget kizáróan azonosítani lehessen az eljáró rendőrt. Ezen előírások részbeni megsértésével sérült a panaszosnak a Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény 2. §-ának (1) bekezdésében foglalt jogállamiság elvéből levezetett tisztességes eljáráshoz való joga.”

” A Testület a panaszos állítását vette alapul annak tekintetében, hogy a rendőrök azonosító jelvényükkel, illetve szolgálati igazolványukkal nem igazolták magukat – sem az intézkedés helyszínén, sem később, a rendőrség épületében –, a rendőri jelentés, illetve a jelentés-kiegészítés ugyanis nem tartalmaz utalást ezen kötelezettség teljesítésére nézve.”

A rendőrt a Rtv. kötelezi arra, hogy az intézkedés megkezdése előtt – amennyiben annak eredményességét ezzel nem veszélyezteti – minden esetben azonosítsa magát¹³. A rendőri

¹³A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 20. §-a szerint:

„ (1) A rendőrt az intézkedés során

a) az egyenruhája és azon elhelyezett azonosító jelvénye vagy

b) szolgálati igazolványa és azonosító jelvénye igazolja.

fellépésnek ez olyan rutinszerűen, minden egyes alkalommal ismétlődő, a törvény által előírt része, amely éppen ezért az intézkedésről szóló jelentésnek nem kötelező, és nem is szükségszerű tartalmi eleme. Így kifejezetten az azonosításra való utalás hiánya a jelentésekben nem kellően bizonyítja, hogy az valóban nem történt meg.

b) „A kényszerítő eszköz jogszerűtlen és aránytalan alkalmazásával a rendőrök megsértették a panaszosnak az Alkotmány 54. § (1) bekezdésében szabályozott emberi méltósághoz való jog, mint általános személyiségi jog részét képező személyi integritáshoz való jogát, illetve az Alkotmány 55. §-ának (1) bekezdése szerinti személyi szabadsághoz való jogát.”

A bilincs alkalmazását az a körülmény indokolta, hogy az érezhetően alkoholos befolyás alatt álló személy már a korábbi intézkedést követően is verbálisan agresszív volt a rendőrökkel szemben, az eljárás során pedig részben passzív ellenállást tanúsított. Ezért a panaszos ittassága miatt alappal lehetett tartani attól, hogy a további intézkedés hatására menekülést kíséreljen meg, vagy viselkedése tetteles támadásba, aktív ellenállásba forduljon át.

Az alkoholos befolyásoltság mértéke pusztán külső megfigyeléssel nem állapítható meg. A szokványos részegség tüneti képe egyrészt a konkrét személy egyéni tűrőképessége szerint változhat, másrészt a szeszesital fogyasztás egyes rejtett személyiségi vonások – így például az agresszivitás – felszínre kerülését is elősegítheti. A szakirodalom szerint már a szokványos ittasság korai szakaszában is jellemző a hangulatingadozás, illetve az ingerlékenység, amely nemcsak a menekülés, hanem egy esetleges támadás alapjául is szolgálhat. Mivel a rendőrök csak a panaszos ittasságának tényét észlelhették, annak pontos mértékét viszont nem, és a fent kifejtettek alapján a panaszos verbálisan megnyilvánuló agressziójából következtettek arra, hogy annak magatartása – például az előállítására vonatkozó közlésükre reagálva – megváltozhat, tettelesen is agresszívvá válhat, így már önmagában ez a körülmény alátámasztja a bilincs alkalmazásának indokoltságát és szükségességét.

Álláspontom szerint a kényszerítő eszköz alkalmazása miatt a panaszos személyi szabadsághoz, illetve emberi integritáshoz való alkotmányos alapjoga jogszerűen és a rendőri intézkedés eredményessége szempontjából szükséges mértékben sérült.

c) Az előállítással kapcsolatban kifogásolt egyéb momentumok az állampolgár alapjogának sérelmét nem okozták, de ismételten felhívtam az állomány figyelmét arra, hogy a jövőben lehetőség szerint kerüljék a hasonló szituációk kialakulását (mint például az előállító helyiségbe idegen személyek bejutása), és munkájuk során a társadalmi elvárásoknak megfelelő kommunikációt, kulturált és fegyelmezett hangnemet alkalmazzanak.

Minden egyéb vonatkozásban messzemenően egyetértek a Független Rendészeti Panasztestület állásfoglalásában megfogalmazottakkal és azok indoklásával is.

(2) A rendőr az intézkedés megkezdése előtt - ha az a rendőri intézkedés eredményességét veszélyezteti, az intézkedés befejezésekor - köteles nevét, azonosító számát, valamint az intézkedés tényét és célját szóban közölni. Az V. és VI. fejezetben foglalt intézkedések, illetve kényszerítő eszközök alkalmazását követően a rendőr köteles az intézkedés alá vont személyt tájékoztatni az e törvény szerinti panasz lehetőségéről.

(3) A rendőr köteles - ha az a rendőri intézkedés eredményességét nem veszélyezteti - intézkedése megkezdése előtt szolgálati igazolványát vagy azonosító jelvényét felmutatni. Ha a rendőr szolgálati igazolványának vagy azonosító jelvényének felmutatása az intézkedés megkezdése előtt veszélyeztetné az intézkedés eredményességét, úgy azt az intézkedés befejezésekor köteles felmutatni.

(4) Ha a rendőr egyenruhát visel, de az intézkedés során azonosító jelvénye nem látható, vagy azt nem viseli, akkor a ruházatán azonosító jelvényének számát jól láthatóan fel kell tüntetni.”

Határozatom az alábbi jogszabályokon alapul:

- a Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény 2. § (1) bekezdése, 54.§ (1) bekezdése, 55. § (1) bekezdése;
- a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 15. §-a, 20. § (1) és (2) bekezdése, 29.§ (1) bekezdése, 31. § (1) bekezdése, 33.§ (2) bekezdésének a), c) és f) pontja, (4) bekezdése, 44. § (1) bekezdésének b) pontja, 48. §-ának c) pontja;
- a Rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 62/2007. (XII.23.) IRM rendelet 4. §-a, 60. § (4) bekezdésének b) pontja, 60. § (6) bekezdésének a) pontja;
- Az Egyes szabálysértésekről szóló 218/1999. (XII.28.) Korm. rendelet 40/A. § (1) bekezdése, 54. § (1) bekezdése;
- A Közúti közlekedés szabályairól szóló 1/1975. (II.5.) KPM-BM együttes rendelet 4. § (1) bekezdésének c) pontja, 54. § (6) bekezdése, 54. § (7) bekezdésének b) pontja.

Budapest, 2009. április „ „

Dr. Bencze József r. altábornagy